

[Budgetministeren.]

Andersens tale i går, og derfor vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om venstres spareplan sammenholdt med regeringens spareplan. I venstres spareplan af 20. september i år opererer man for 1974-75 med besparelser på ca. 3 milliarder kr. Hvis vi sammenholder det med regeringens spareplan, sådan som den finder udtryk i den foreløbige finansplan for 1974-75, så udgør de egentlige besparelser godt 2,4 milliarder kr., og hertil kommer mindst 200 mill. kr. i yderligere besparelser som tilkendegivet af regeringen. Det vil sige, at regeringens samlede besparelsesforslag altså er på mindst 2,6 milliarder kr. Jeg synes, det er vanskeligt at se nogen væsentlig forskel på den samlede besparelse, som venstre ønsker gennemført, og den, som regeringen gennemfører.

Herudover er der naturligvis venstres supplerende forslag om i 1974 at erstatte 3 dyrtidsportioner med skattelettelser. Det forslag har økonomiministeren allerede kommenteret under åbningsdebatten, og konklusionen af denne kommentar var, at den aktivitetsstimulerende effekt ved denne operation er noget større, end hvis dyrtidsportionerne kom til udbetaling. Denne del af venstres forslag er altså efter vores vurdering ikke noget egnet middel til inflationsbæmpelse. Tilbage bliver et forslag fra venstre til udgiftsreduktioner for 1974-75, som i sin størrelsesorden efter min bedømmelse ikke ligger væsentligt over regeringens.

Hr. Hans Toft sagde, at vi skulle have fulgt den konservative spareplan, og også hr. Ninn-Hansen gjorde nogle bemærkninger herom. Finansministeren har allerede kommenteret den, men jeg ville godt sige yderligere, at sådan som den konservative spareplan fremtræder i beretningen fra politisk-økonomisk udvalg, så opereres der i denne plan ganske vist med besparelser på 4,2 milliarder kr. for 1974-75, men heraf er ca. 1,9 milliarder kr. de såkaldt lineære besparelser, hvor man f. eks. om de rammebelagte udgifter siger, at de skal beskæres med den og den procent. Det vil sige, at 40 pct. af det samlede sparemål for det konservative folkeparti udgøres af disse lineære besparelser, hvorom man ikke engang kan sige, at man klipper en tå eller hugger en hæl, for de rammer jo i flæng. I virkeligheden handler man ved besparelser af den type i stor ud-

strækning i blinde. Tilbage bliver altså 2,3 milliarder kr. i specificerede besparelser fra det konservative folkeparti — sammenholdt med ca. 2,4 milliarder kr., foreløbig, i specificerede besparelser i regeringens forslag.

Som jeg nævnte under åbningsdebatten, er vi rede til at drøfte de konkrete spareforslag med partierne, og indbydelse er som nævnt udsendt til venstre og konservative med henblik herpå. Når den bebudede radikale spareplan foreligger, vil regeringen også anmode det radikale venstre om en drøftelse, således som det for længst er tilkendegivet fra regeringen. Ønsker det radikale venstre en drøftelse, endnu før spareplanen er fremkommet, så vil det ikke støde på nogen indvendinger fra min side.

(Kort bemærkning).

Nyboe Andersen: Budgetministeren sammenlignede venstres spareforslag på de 3 milliarder kr. med regeringens spareforslag på 2,4 milliarder kr. — eller måske nu 2,6 milliarder kr. — og sagde, at det var der jo ikke meget forskel på. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vore forslag i det væsentlige er forslag, der går ud over de besparelser og skal lægges oven i de besparelser, som regeringen har foreslået.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg takker for de bemærkninger, budgetministeren fremsatte om den konservative spareplan. Det er da rigtigt, at denne plan indeholder forslag om procentvise reduktioner, men jeg gjorde før opmærksom på — og vil gerne høre budgetministerens kommentar hertil — at det var det samme, man gjorde i Vesttyskland. I Vesttyskland opfordrede regeringen de enkelte ministerier til, i hvert fald hvad angår de rammebelagte udgifter, at komme med reduktioner; der var tale om en styring fra det vesttyske finansministerium eller budgetministerium, som sagde, at nu måtte de enkelte ministerier foretage reduktioner af den og den størrelsesorden. Vort forslag svarer altså til, hvad man har gjort — efter min opfattelse med ret stort held — i Brandts regering. Derfor ville jeg egentlig gerne høre budgetministerens udtalelser om det spørgsmål. Jeg tænker egentlig også på det arbejde, budgetministeren skal gøre i den kom-